

kinevezésre jogosult hatóság nyilvánvalóan helytelen módon élt-e mérlegelési jogkörével. Az Elsőfokú Bíróság egyébként helytelenül értékelte a szolgálati érdek fogalmát, és nem vette figyelembe a tisztviselő érdekét. Ezen túl helytelenül alkalmazta az arányosság elvét azzal, hogy megállapította, hogy a megtámadott határozat megfelel ennek az elvnek, pedig e határozat sem arányos, sem a legkevésbé korlátozó nem volt. Az Elsőfokú Bíróság továbbá hibásan értékelte az új és a korábbi állás egyezőségét vagy megfelelését. Az érvelését követve ugyanis minden olyan újraosztás, amelynél a besorolási fokozat nem változik, megfelelne az állások megegyezősége elvének. Végül pedig az Elsőfokú Bíróság nem jelölte meg azokat az elemeket, amelyeket a felperes által elszenvedett nem vagyoni kár értékeléséhez felhasznált.

Az Elsőfokú Bíróság több jogban való tévedést is elkövetett. Először is mentesítette az újraosztási döntést az indoklási kötelezettség alól, azon az alapon, hogy az egy sima belső átszervezési döntés, pedig e kötelezettséget általános jogi elvnek lett elfogadva. Ezen túl az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el azzal, hogy nem állapította meg azt, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz való joga sérült. Az Elsőfokú Bíróság továbbá elmulasztotta meghatározni a szabad vélemény-nyilvánításhoz való jog terjedelmét, amellyel a felperes az ügy körülményei között rendelkezhetett. Végül az Elsőfokú Bíróság joggal való tévedést követett el a védelmi jogok alkalmazásával kapcsolatban, különösen az ahhoz való joga tekintetében, hogy újraosztás előtt meghallgassák.

A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli 2004. július 15-i végzésével a Casa di Cura Privata Salus SpA kontra Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-18/05. sz. ügy)

(2005/C 93/09)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli (Olaszország) 2004. július 15-i végzésével, amely 2005. január 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Casa di Cura Privata Salus SpA kontra Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Az 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 13. cikke B. részének c) pontjában szabályozott adómentesség az adómentes tevékenységek folytatása céljából beszerzett eszközök megszerzésekor megfizetett hozzáadottérték-adóra vonatkozik, vagy az olyan tényállásokra, amikor az ilyen tevékenységekre szánt eszközöket beszerző jogalany az említett eszközöket ezt követően más adóalanyokra ruházza át?
- 2) Ugyanezen rendelkezés feltétel nélküli és kellően pontos előírásokat tartalmaz-e vagy sem, azaz a nemzeti jogrendben közvetlenül alkalmazható-e?
- 3) Az irányelv közvetlen alkalmazhatósága vonatkozásában milyen relevanciával bír a 13. cikk idézett (1) bekezdésének rendelkezése, amely értelmében a norma (B. rész c) pont) végrehajtása során a tagállamoknak meg kell határozniuk a feltételeket „az adókijátszások, az adókikerülések és az esetleges visszaélések” megakadályozására?

⁽¹⁾ HL L 145, 1977.6.13., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Dán Királyság ellen 2005. január 20-án benyújtott kereset

(C-19/05. sz. ügy)

(2005/C 93/10)

(Az eljárás nyelve: dán)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: N. B. Ramussen és G. Wilms, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. január 20-án (faxon: 2005. január 14-én) keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Dán Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel elmulasztotta 18 687 475 DKK összeg saját forrásként való megfizetését a Bizottság részére, annak 2000. július 27-től felmerült késedelmi kamataival együtt, a Dán Királyság elmulasztotta a közösségi jog, különösen az EK 10. cikkéből és az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1994. október 31-i 94/728/EK, Euratom tanácsi határozat⁽¹⁾ 2. és 8. cikkéből eredő kötelezettségei teljesítését;
- kötelezze a Dán Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A keresetben hivatkozott összeg az a vámösszeg, amelyet a dán vámhatóságok elmulasztottak beszédni az 1994-1997 közötti időszakban egy olyan vállalkozástól, amelynek az említett hatóságok tévedésből egyes árucikkek vámmentes behozatalára adtak engedélyt. Ezt az engedélyt a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet^(?) I. mellékletének II. szakasza alapján hajókba vagy más vízi járművekbe történő beépítésre, illetve azok berendezésére vagy felszerelésére szolgáló árucikkek tekintetében adták meg. Ellenben az árucikkek konténerek gyártására szolgáltak, és mint ahogyan a dán hatóságok később elismerték, ezekre nem vonatkozott az említett rendelkezés.

A dán hatóságok jogellenesen mulasztották el, hogy az említett összeget saját forrásként a Bizottság rendelkezésére bocsássák. Az e tekintetben emelt kifogások megegyeznek azokkal, amelyeket a Bizottság a C-392/02. sz. ügyben^(?) benyújtott keresetében Dániával szemben felhozott.

⁽¹⁾ HL L 293., 1994.11.12., 9. o.

⁽²⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

⁽³⁾ HL C 31., 2003.2.8., 4. o.

A Tribunale Civile e Penale di Forlí 2004. december 14-i végzésével a K.J.W. Schwibbert elleni ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-20/05. sz. ügy)

(2005/C 93/11)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Tribunale Civile e Penale di Forlí (Olaszország) 2004. december 14-i végzésével, amely 2005. január 21-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a K.J.W. Schwibbert elleni büntetőeljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale Civile e Penale di Forlí a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- A SIAE megkülönböztető jelzés feltüntetése összeegyeztethető-e a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelvvel⁽¹⁾, az EK 3.cikkével, valamint az EK 23- 27. cikkeivel?

- Ugyanezen megkülönböztető jelzés feltüntetése összeegyeztethető-e a 83/189/EGK⁽²⁾ és a 88/182/EGK⁽³⁾ tanácsi irányelvekkel is?

⁽¹⁾ HL L 346., 1992. 11. 27., 61. o.

⁽²⁾ HL L 109., 1983. 4. 26., 8. o.

⁽³⁾ HL L 81., 1988. 3. 26., 75. o.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven, 2005. január 18-i határozatával a 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout kontra de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-28/05. sz. ügy)

(2005/C 93/12)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) 2005. január 18-i határozatával, amely 2005. január 28-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a 1. G.J.Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout kontra de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Közvetlen hatálya van-e a 85/511/EGK irányelv⁽¹⁾ 11. cikke (1) bekezdése első francia bekezdése és 13. cikk (1) bekezdése második francia bekezdése rendelkezéseinek együttes alkalmazása alapján fennálló, annak biztosítására vonatkozó tagállami kötelezettségnek, hogy a ragadós száj- és körömfájás felderítésével kapcsolatos laboratóriumi vizsgálatokat a 85/511/EGK irányelv B. mellékletében felsorolt laboratóriumban végezzék?
2. a. Úgy kell-e értelmezni a 85/511/EGK irányelv 11. cikke (1) bekezdését, hogy jogi következménye van annak a körülménynek, hogy a ragadós száj- és körömfájást egy olyan laboratórium állapítja meg, amely nincs felsorolva a 85/511/EGK irányelv B. mellékletében?
- b. Amennyiben a 2.a. kérdésre adott válasz igenlő:

Célja-e a 85/511/EGK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének olyan egyes jogalanyok, mint az alapeljárás fellebbezői érdekeinek védelme? Ha a válasz nemleges, hivatkozhatnak-e olyan egyes jogalanyok, mint az alapeljárás fellebbezői a tagállami hatóságok ezen rendelkezésekből eredő kötelezettségeinek esetleges megszegésére?